

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 119.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789693216/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

hører sig jo til, ikke sandt, Vilhelm? Hun maa ikke mærke at jeg bryder – jeg mener, hun maa ikke mærke, at – at jeg aldrig har været iblandt Folk før. Lad os strax gaae derhen, Vilhelm; der er maaskee mange Mennesker, saa kunne vi ubemærket – o Rædsel, om jeg saae dem, som Candidaten og hans Kjæreste i Forgaars.

Han glemte sit Ansigt i sine Hænder og sad længe stille. Taarerne løb ned ad Augustas Kinder, og hendes vaade Blik var fæstet paa Felix. Vilhelm trak paa Skuldrene mere ærgerlig end medfølelse. Endelig reiste Felix sig og spurgte hvorfra de vidste det.

Af dette Brev, svarede Vilhelm, hvori Capitain Jespersen tillige lader mig vide, at han er reist til Fyen, og først kommer tilbage igjen om en Maaned.

Felix stirrede paa Brevet, som om han vilde lære det udenad. Til sidst lænede han sig tilbage i Sophaen og spurgte Augusta i en bønlig Tone, om han maatte ligge der en halv Times Tid. Hun gav ham et Par Slængpuder, og Vilhelm satte sig til Instrumentet og varierede nogle Kjæmpevisemelodier. Da Felix endelig reiste sig var han endnu bleg og sørgmodig, men dog rolig; han takkede sin Ven for hans Spil, og maatte love Augusta at komme op til dem, hvergang de sørgelige Tanker fik Overhaand hos ham. Og han kom stadig flere Gange om Dagen.